

WEDERGEBOORTE EN SCHEPPING VAN DE BRUID

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, ik wil met u een op het eerste gezicht vreemde tekst lezen uit Matt. 19:28a – *“En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte,....”* Jezus zei tegen de discipelen om Hem in de wedergeboorte te volgen. Vreemd! Want wij worden toch juist wedergeboren als wij Jezus met ons hele hart hebben aangenomen, nadat wij Hem hebben leren kennen? Vervolgens gaan wij Hem toch volgen en dienen? In Joh. 3:3 zei Jezus dat wij wedergeboren moeten worden, maar hier zei Jezus, dat wij Hem (daarna) ook in de wedergeboorte moeten volgen. Dit kan niet anders betekenen, dan dat er sprake is van een proces. Namelijk een proces van leren om in de eerdere wedergeboorte te blijven en steeds weer te vernieuwen. Een proces om in de blijdschap en vrede van het nieuwe leven te blijven. Een proces om te leren het nieuw ontvangen leven in Christus uit te leven en te koesteren. Een proces van heiligmaking. Volgen in de wedergeboorte is daarom zeker ook bruidsvorming.

Als het volgen van Jezus in de wedergeboorte een voortdurend proces is, is het ook wijs om regelmatig na te gaan of wij nog wel in dat nieuwe leven conform de wedergeboorte leven.

Wat is wedergeboorte eigenlijk? Wedergeboorte is moeilijk precies te definiëren en ook het tijdstip van de wedergeboorte is lastig aan te duiden. Omdat het een geestelijke ervaring betreft waaraan een bepaald geestelijk proces aan vooraf is gegaan. Maar we zullen ons bepalen bij hetgeen het Woord van God hierover zegt, zodat de Heilige Geest ons in deze waarheid zal leiden. Joh. 3:3-5 – *“Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien. Nicodémus zeide tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, nu oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijner moeders buik ingaan, en geboren worden? Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit **water** en **Geest**, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.”*

Als wij straks na afloop van ons aardse leven Gods Koninkrijk willen ingaan en het eeuwige leven ontvangen, dan moeten wij persé opnieuw geboren worden. Ons eeuwig leven, ons eeuwig behoud hangt af van het feit of wij wederom geboren zijn. Wie niet wedergeboren is, mag straks Gods Koninkrijk niet ingaan!

Wedergeboorte is het als Gods kind geboren worden en daardoor eeuwig leven ontvangen, nadat wij Jezus hebben aangenomen. Dit vereist een nieuwe geboorte. Maar omdat wij al een natuurlijke geboorte hebben ondergaan, moet er nu sprake zijn van een geestelijke geboorte. Deze geestelijke geboorte noemen we wedergeboorte.

Jezus noemde twee geweldige krachten, waaruit wij geestelijk opnieuw worden geboren, namelijk Water en Geest. *“Geest”* staat voor de Heilige Geest, Die ons in de Waarheid van het Woord leidt (Joh. 16:13-14) en ons leven schenkt (Ezech. 37:9; 2 Cor. 3:6; Rom. 8:6). *“Water”* staat voor Gods Woord (Efez. 5:26). Door het horen van het Woord van God, dat het Woord der Waarheid is, ontvangen wij geloof in Jezus (Rom. 10:17) en worden wij wedergeboren (Jak. 1:18; 1 Petr. 1:23).

Woord en Heilige Geest samen brengen ons naar de wedergeboorte en doen ons opnieuw geboren en geestelijk levend worden. Het is daarom ook een proces dat wij moeten ondergaan, zoals de natuurlijke geboorte van een kind ook een zwangerschapsproces vergt.

Maar juist omdat er sprake is van een zich ontwikkelend proces, is het moeilijk om de wedergeboorte precies aan te duiden. Zo is het belijden van onze zonden aan Jezus nog geen wedergeboorte, want daarna kunnen wij tóch weer onze oude manier van leven oppakken. Het bekeren van onze oude, verkeerde wandel is nog geen wedergeboorte, want het wil nog niet zeggen dat wij Jezus nu ook daadwékelijk gaan volgen. Het begraven van ons oude leven in het graf van de waterdoop, hoeft nog geen wedergeboorte te betekenen, want wij

kunnen er als een natte zondaar weer uitkomen. Het vervuld worden met de Heilige Geest hoeft nog geen wedergeboorte te betekenen, want uit genade kan Jezus ons vervullen met de Heilige Geest, omdat wij één enkel moment ons hart voor Hem hebben geopend.

Onze wedergeboorte heeft te maken met de echtheid, oprechtheid en intensiteit waarmee wij Jezus hebben aangenomen. Het heeft te maken met onze echte, wérkelijke ervaring van de dood en opstanding in Christus. Rom. 6:3-5 – *“Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in **nieuwigheid des levens** wandelen zouden. Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner **opstanding**;*”

De mens die Jezus intens, écht en in waarheid heeft aangenomen, die heeft de dood van Jezus aan het kruis zélf ervaren. Hij is als het ware zélf gestorven. Deze mens is eerst tot diep zondebesef gekomen en heeft door de overtuiging van de **Heilige Geest** al zijn inktzwarte zonden uit het verleden en in het heden gezien en erkend. Hij heeft beseft hoe verkeerd hij is geweest en hij is tot de conclusie gekomen, dat hij voor altijd en eeuwig verloren is. Veroordeeld tot de hel. En hij heeft er zo'n spijt van en zo'n diep berouw. En hij zou alles willen doen om het weer in orde te maken.

Maar toen mocht hij uit genade door **Gods Woord** het werk van Jezus aanschouwen, Die voor hem vrijwillig aan het kruis van Golgotha stierf. Onschuldig! Voor zijn zonden! En die mens kon in diepe verslagenheid alleen nog maar zeggen, dat hijzélf eigenlijk daar aan het kruis had moeten hangen. En hij heeft er zo'n verdriet van, dat Jezus daar in zijn plaats een vreselijke marteldood stierf. Hij ervaart als het ware de pijn, die Jezus moest ondergaan en hij voelt zich totaal waardeloos, zondig en diep verloren.

Maar dan overtuigt Gods **Heilige Geest** hem, dat Jezus daar hing om de straf voor zijn zonden te dragen en dat er vergeving voor hem zal zijn en verlossing van zijn banden, als hij zijn zonden belijdt en Jezus aanneemt als zijn Verlosser. En dan belijdt deze mens al zijn zonden onder hete tranen. En hij ervaart dat die zware zondelast van zijn schouders door Jezus wordt weggenomen. En hij voelt zich vrij en totaal gereinigd en vernieuwd. Nooit wil hij meer zondigen en zelfs niet één zonde doen teneinde Jezus geen verdriet meer aan te doen. En hij is zo ontzettend dankbaar, dat hij Jezus nu voor altijd wil volgen en Hem wil dienen met zijn hele hart en zijn hele leven. Zijn hart en zijn mond zijn geheel met Jezus vervuld. Zijn hart springt op van geluk en blijdschap en iedereen moet nu horen wie Jezus is en wat Hij betekent.

Een mens met deze ervaring is een wedergeboren kind van God geworden. Nu mag hij voor altijd in nieuwigheid des levens samen met Jezus wandelen. Samen met Jezus is hij uit de dood van zijn oude leven opgestaan in een nieuw leven, dat voortduurt tot in eeuwigheid.

Omdat er sprake is van een innerlijk, geestelijk proces dat meer of minder tijd kan vergen, hebben sommigen de ervaring van de wedergeboorte vrij snel na hun bekering. Anderen als zij net gedoopt zijn in water. Weer anderen pas bij de vervulling met de Heilige Geest. Helaas zijn er ook, die deze ervaring nooit hebben gehad.

1 Joh. 5:8 toont ons in overdrachtelijke zin de geestelijke wedergeboorte van Gods kind: *“En drie zijn er, die getuigen op de aarde, de **Geest**, en het **water**, en het **bloed**; en die drie zijn tot één.*”

Hoe gaat het bij de natuurlijke geboorte van een baby? Vlak vóór de geboorte wordt door de barendende vrouw het **vruchtwater** uitgestort en dan wordt de baby onder het vloeien van veel **bloed** geboren. De baby leeft weliswaar maar ademt vaak nog niet meteen uit zichzelf. Want in de baarmoeder heeft de baby nooit geademd, maar kreeg het zuurstof van de moeder via de navelstreng. De baby krijgt dan enkele tikken, waardoor het gaat schreeuwen en automatisch begint te ademen. Die adem is het beeld van de **geest**. Denkt u maar aan God de

Vader, Die in Adam de adem des levens blies, toen Hij hem schiep (Gen. 2:7). Het Hebreeuwse woord voor geest is “roeach” (רוּחַ) dat “adem, wind, geest” betekent.

Er zijn volgens Johannes op aarde daarom drie getuigen of getuigenissen (ervaringen) óf wij werkelijk een wedergeboren kind van God zijn geworden, namelijk **bloed, water en Geest**. Waarom zijn die drie tot één? Omdat deze drie ervaringen tot één resultaat leiden, namelijk de geboorte van een kind van God. Deze drie ervaringen horen bij elkaar en zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden.

Het betreft hier de ervaring van een mens, die bij het kruis van Jezus de zonden heeft beleden, waarna het **Bloed** van Jezus hem heeft gereinigd. Vervolgens onderging hij de **waterdoop** en het oude leven werd begraven in het watergraf. Met het nieuwe leven in zich door de **Geest der wedergeboorte** stond hij op teneinde nu voortaan alleen nog Jezus te volgen en te dienen en niet meer de wereld.

En het proces van wedergeboorte krijgt zijn bekroning door de **doop met de Heilige Geest** (de tik teneinde te gaan ademen) om met Zijn kracht te worden toegerust. Doch de wedergeboorte dient wel te worden onderhouden. We behoren nu Jezus ín de wedergeboorte te volgen en ontdekken dan een aantal kenmerken: zoals de breuk met het oude leven en de wereld, het verlangen om nooit meer te zondigen, blijdschap en vrede, honger naar Gods Woord, het liefhebben van onze broeders en zusters in Christus en het zich voortaan laten leiden door Gods Geest.

Vandaag wil ik een tweede vraag stellen. Wat is eigenlijk het ultieme doel van onze wedergeboorte? En nu bedoel ik niet alleen maar, dat God ons zó liefhad dat Hij ons vanwege onze verloren zondestaat wilde redden van het eeuwige verderf. Dit is wáár! God heeft ons lief en Hij wíl ons redden. Hallelujah! Amen! Maar er is méér! In Hand. 15:14 kunnen we lezen, dat God voor Zichzelf een volk zocht. Dit is de Gemeente. In 2 Cor. 11:2 lezen we het nóg concreter, want de Gemeente wordt zelfs als een reine maagd, als een bruid, voor haar Man, de Here Jezus Christus, voorbereid. Dit lezen we ook in Efez. 5:22-33. Het grote doel van onze wedergeboorte is, dat Jezus voor Zichzelf een Bruid zoekt. Het Evangelie is daarom Gods huwelijksaanzoek. De wedergeboorte is onze instemming! “Ja, Heer, ik wil.”

In Efez. 5:22-33 wordt voor het huwelijk tussen Christus en de Gemeente terug gegrepen op het scheppingsverhaal van Adam en Eva en de instelling door God van hun huwelijk. Het schaduwbeeld van de geestelijke wedergeboorte van de Bruid en van Christus' huwelijk vinden we dus in het boek Genesis. Waarbij we moeten bedenken, dat Jezus ook de tweede Adam wordt genoemd (1 Cor. 15:45).

We zullen beginnen met het lezen van Gen. 1:26a – “En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis;

De mens werd naar het beeld en de gelijkenis van de Drie-enige God gemaakt. Maar ik wil u wijzen op een tekortkoming in de vertaling. Want er staat niet letterlijk geschreven: “Laat Ons mensen (meervoud) maken”. Er staat in de Hebreeuwse grondtekst: “laat Ons een mens (enkelvoud) maken”. Een “adam” (אָדָם)! Dit onderscheid is van belang!

God begon met de schepping van één mens en de kenmerkende hoedanigheden van God, zowel mannelijke als vrouwelijke eigenschappen, werden in die éne mens, in Adam gelegd. Daarmee werd overigens ook Gods verlangen naar vrede en harmonie, naar gemeenschap en naar een huwelijkspartner in Adam gelegd. God verlangt intens naar een volk, een bruid, en legde dit ook in Adam. Hoe deed God dat? Gen. 2:7 – “En de HEERE God had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen den adem des levens; also werd de mens tot een levende ziel.”

God maakte de eerste Adam van aarde en blies Zijn Geest in hem, waardoor hij een levende ziel werd. Evenzo begon God ook Zijn werk om de mens te verlossen middels de tweede Adam, Zijn Zoon Jezus. Hij was die Ene Mens, maar Hij was ook God en de Heilige Geest was in overvloed in en op Hem aanwezig. Alle eigenschappen van God waren dus in Hem.

De volgende stap ondernam God na het trekken van de conclusie dat het niet goed was, dat Adam alleen zou zijn. God zou hem een vrouw geven, Eva. Zoals het dus ook niet goed zou zijn, dat Jezus, de tweede Adam, alleen zou zijn. God zou ook Hem een Bruid geven.

Gen. 2:18b – *“...Het is niet goed, dat de mens alleen zij: Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij.”*

Het huwelijk was Gods oplossing voor Adams eenzaamheid. Als middel voor blijdschap en harmonie. Net als Adam had ook Jezus het verlangen om een Bruid te hebben en dus niet alleen te zijn. Het aardse huwelijk is hier dan ook het schaduwbeeld van het huwelijk tussen Jezus en Zijn Bruid, de Gemeente. Zij zal een reine, heilige en onberispelijke Bruid zijn, die *“als tegenover Hem”* zal zijn (Efez. 5:27), zoals Eva tegenover Adam was geplaatst.

God gaf Adam een vrouw als hulpe tegenover hem. *“Hulpe”* is in het Hebreeuws *“eezer”* (עֵזֶר) en dat is hetzelfde woord dat de bijbel ook voor God gebruikt als onze Helper (bijv. Ps. 121:1). Het zijn van een helper is dus geen minderwaardige positie. Tenzij u meent dat God een minderwaardige positie ten opzichte van ons inneemt! De vrouw heeft dus absoluut geen minderwaardige positie ten opzichte van haar man. Dit wordt duidelijk als we naar de uitdrukking *“als tegen hem over”* kijken. *“Tegenover”* komt van *“negked”* (נִגְדָה), dat in het bijbels Hebreeuws letterlijk *“wat tegenover je staat (of is), beantwoordend aan, in verbinding met, parallel aan”* betekent. *“Nekhed”* (נִגְדָה) betekent hier *“op een zodanige wijze tegenover elkaar staan, dat er balans en eenheid is”*. Een voorbeeld zien we in de poten van een stoel die tegenover elkaar staan, maar wél voor balans, evenwicht en stabiliteit zorgen.

Wat is het dan heerlijk om in deze zin bijbelteksten te ontdekken, die de positie van de Bruid tegenover Jezus aangeven. Wij zullen Hem gelijk wezen (1 Joh 3. 2). Maar Hij is het Hoofd, terwijl de Gemeente (de Bruid) het Lichaam is (Efez. 5:23). Wij zullen met Hem verheerlijkt worden (Rom. 8:17). Wij zullen met Hem heersen (2 Tim. 2:12). Wij zullen altijd samen met Hem zijn (1 Thess. 4:17). Wij zullen samen met Hem medeërfgenenamen zijn (Rom. 8:17).

Broeders en zusters, hoe maakte God de vrouw Eva? Hij schiep haar uit Adam.

Gen. 2:21-24 – *“Toen deed de HEERE God een diepen slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en sloot derzelve plaats toe met vlees. En de HEERE God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam. Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is. Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot een vlees zijn.”*

God schiep Eva door Adam in slaap te brengen en haar uit hem te nemen. Maar Hij nam geen rib weg zoals hier staat geschreven. God nam volgens de grondtekst één van de zijden van Adam weg. Hij nam een meetkundige kant of zijde van Adam weg. In het Hebreeuws is dat een *“tsela”* (צֵלָע). *“Zijde”* is de meest accurate en juiste vertaling van *“tsela”* (צֵלָע).

Is het niet geweldig dat God Eva als Adams zijde schiep? Genomen van zijn zijde? God schiep Eva als een hulpe van Adam, maar schiep haar letterlijk ook als Adams zijde. De zijde die van Adam werd weggenomen, was een substantieel deel van zijn lichaam en was zijn eigen (spiegel-)beeld. Adam was oorspronkelijk naar Gods beeld geschapen met in hem goddelijke eigenschappen, zowel mannelijke als vrouwelijke. Maar God nam de vrouwelijke eigenschappen uit hem en nu stond Eva als zijn spiegelbeeld naast Adam en samen kleefden zij elkaar aan. Met als taak om nu sámen Gods beeld en gelijkenis uit te dragen.

Op precies dezelfde wijze schiep God de Bruid voor Jezus, Zijn Zoon. God bracht Jezus in een diepe slaap op Golgotha. Hij bracht Hem in de slaap van de dood en daar nam Hij de Bruid, de Gemeente, uit de zijde van Jezus. Joh. 19:34 – *“Maar een der krijgsknechten doorstak Zijn zijde met een speer, en terstond kwam er bloed en water uit.”* Het is bijzonder frappant dat Johannes in vers 35 grote nadruk legt op deze gebeurtenis.

Water en bloed zijn zoals reeds opgemerkt twee elementen die bij de geboorte van een baby uit een vrouw aanwezig zijn. Hier zien we dus het beeld van de schepping van de Bruid. En

bij de eerste uitstorting van Gods Geest werd Zijn adem in haar geblazen (Hand. 2:1-4).

Eva werd uit Adam genomen! Dus de man brengt in het huwelijk zijn vrouw tot leven. En het is haar taak om de in Adam ontstane leegte weer aan te vullen door harmonieus naast hem te staan. Net zo schonk Jezus aan Zijn Bruid het waarachtige, eeuwige leven. En het is haar taak om één met Hem te zijn, om Zijn Lichaam te zijn waarvan Hij het Hoofd is.

Wat gebeurde er nu exact bij onze wedergeboorte?

Toen wij onze zonden vanuit het diepst van ons hart aan Jezus beleden en beseften dat Hij in onze plaats aan het kruis was gestorven en dat wij daar in feite hadden moeten hangen, toen stierven wij zelf ook van binnen. We aanvaardden op dat moment, dat wij zélf de doodstraf hadden verdiend. Dat zou ook rechtvaardig zijn geweest. En inwendig stierven wij toen van schaamte, berouw en verdriet om Jezus. Zoals in Rom. 6:5 kan worden gelezen, werden wij nu met Hem één plant in de gelijkmaking Zijns doods.

Vanaf dát zelfde moment zag God als het ware ons aan het kruis hangen en dat de straf voor onze zonden reeds werd voltrokken en ondergaan. Want Jezus vereenzelvigde Zich met onze zonden, onze zondige identiteit. Hij nam dit alles op Zich. En Hij werd zodanig tot zonde gemaakt (2 Cor. 5:21), dat God Zichzelf voor Hem verborg, toen Hij daar aan het kruis hing. God zag het ultieme toppunt van zonde, viezigheid en ongerechtigheid daar hangen. En wij waren dat eigenlijk! Niet Jezus! Want Hij was onschuldig en zonder zonde.

Wat gebeurde er toen?

- * Gods rechtvaardige oordeel ging aan ons voorbij. Want de bijbel zegt, dat als Hij het Bloed van het Lam ziet, de doodsengel aan ons voorbij zal gaan. Het Lam Gods droeg onze straf.
- * Hij liet ons deelachtig worden aan Zijn goddelijke natuur. 2 Petr. 1:4 – *“Door welke ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve der goddelijke natuur deelachtig zoudt worden, nadat gij ontvloden zijt het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid.”*
- * Hij legde de reine, heilige, zondeloze, onschuldige en rechtvaardige gerechtigheid van Jezus op ons (Rom. 5:1,17; 2 Cor. 5:21). God gaf ons een nieuwe identiteit, die van Jezus. En voortaan ziet Hij alleen nog maar Jezus in ons en Hij kan Zijn ogen niet meer van ons afhouden (Job 36:7). God ziet geen zondaar meer. Neen! Hij ziet een heilige, gerechtvaardigd door Jezus' Bloed. En Hij aanvaardt u en mij volkomen, want Hij ziet nu Jezus. Hetgeen óók betekent, dat Jezus altijd ter bescherming vóór ons staat.
- * God maakte ons vervolgens deelachtig aan het leven van Jezus (Joh. 10:10; Rom. 6:3-5). Jezus legde Zijn leven af om het aan ons te kunnen geven. Omdat wij geestelijk dood waren. Met de adem van Zijn Heilige Geest blaast God nieuw leven in ons, het eeuwige leven van Jezus. En Jezus leeft nu voortaan in ons, zodat wij Zijn leven kunnen leven en ons kunnen laten leiden door Hem.

Hiermee maakte God ons tot Zijn eigen kind (Joh. 1:12) en tot de Bruid van Jezus. Wat een onbeschrijfelijke genade!

Geliefde broeders en zusters, hiermee zijn wij van de dood overgegaan in het eeuwige leven van Jezus om voortaan één Lichaam met Hem te vormen en Zijn leven te leiden. Hallelujah! Om als Zijn Bruid één met Hem te zijn! Rom. 6:5 zegt dat als wij met Hem één worden in Zijn dood, wij dat ook zullen zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding. Daarom is het zó belangrijk om wedergeboren te worden en voortaan in Jezus te blijven. Door in Jezus te blijven, volgen wij Hem actief in de wedergeboorte.

Moge Jezus u rijkelijk zegenen met Zijn leven. Amen.